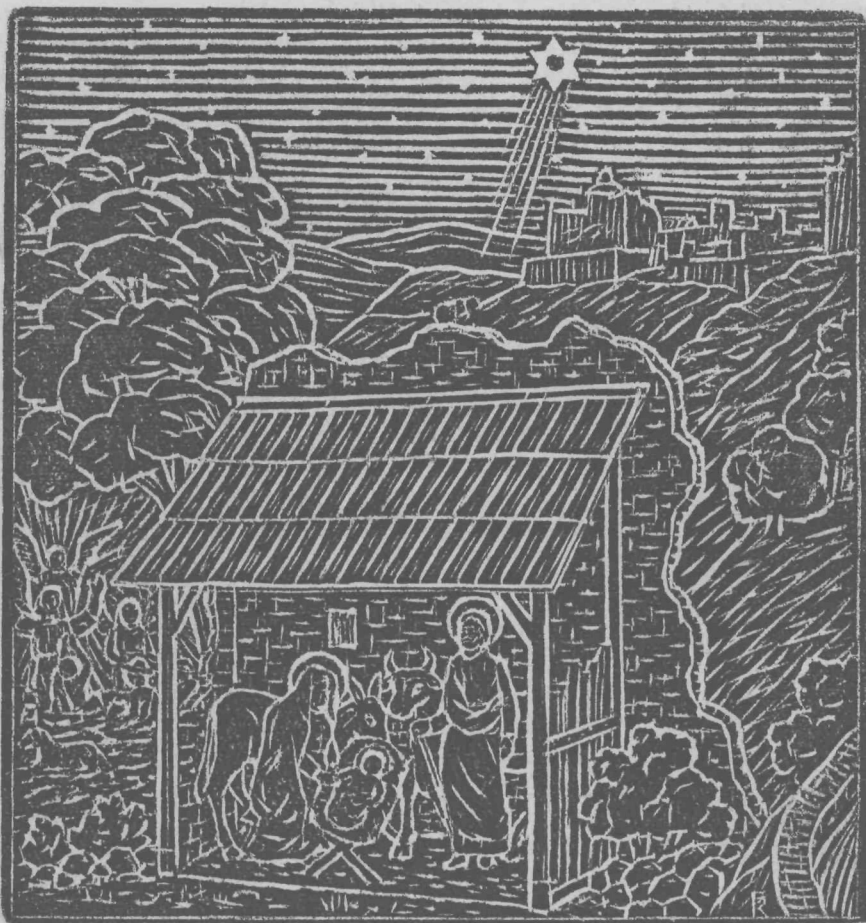

Pri božičnih jaslicah.

Lesorez

Že daleč v večnosti je čas mladosti,
ko še doma v otroški sem radosti
za Božič lične jaslice postavljaj
in slavnost tistih dni pri njih opravljal.
Božične jaslice so lep spomin
na rojstvo Jezusa, ki kot trpin
rodil se je v pastirski staji v bedi
in po tlej vse življenje je učil
pokvarjeni človeški zarod z zgledi
najlepšimi, nazadnje pa prelil
zanj kri na križu, da ga prerodi
v ljudi pravične, dobre in ga reši

pogubonosnih hudobij, strasti,
trpeče pa vsaj z upanjem uteši.
»Bogú zahvala, slava na višavah
in mir zemljanom blagim po nižavah!«
Tako so angeli o polnoči
pri betlehenskem hlevcu prepevali
in rojstvo Jezusa oznanjevali
pastirjem in ljudem, ki niso spali.
Tako sedaj pojo v božičnih dneh,
del naroda pa našega še plaka
v trpljenju teškem, v stiskah in skrbeh
in svojega rešitelja še čaka! —

Fr. Rojec.

